

Helt seg hava fingið starvið

Hans Johannes á Brúgv skrivaði seg á listan yvir lærarar á Vinnuháskúlanum, tí ta ið setanarnevndin innstillaði hann til starvið, helt hann seg hava fingið tað

Randi Jacobsen

Um vikuskiftið kom Fakfelag Sjómansskúlalæra í Føroyum við eini fráboðan og átalum um, at Hans Johannes á Brúgv, fráfarni stjóri á Vinnuháskúlanum hevði sett seg sjálfan í starv sum lærara eftir summarferiuna.

Lærararnir gjørdur vart við, at fráfarni skúlastjórinn ikki var skikkaður til starvið og ikki átti at hildið fram á skúlanum sum lærari og vera eitt haft um beinini á nýggja stjóranum.

Hans Johannes á Brúgv vil ikki hoyra um, at hann skal hava sett seg sjálfan í starv.

Hann søkti í mai eitt av leysu stórvunum á skúlanum, og í juni boðaði setanarnevndin honum frá, at hann var innstillaður til starvið.

Hans Johannes á Brúgv helt ikki, at hann kundi skriva undir setanarskrivið hjá sær sjálvum og bað Mentamálaráðið um at vera myndugleikin, sum skrivaði undir. Hetta hendi 16. august, 10 dagar eftir at nýggja skúlaárið byrjaði.

Tvær vikur seinni svar-

aði Mentamálaráðið, at Hans Johannes á Brúgv hevði fullan rætt til at søkja starvið, hóast hann var stjóri á skúlanum, tá ið hann søkti. Men trupulleikin var setanarnevndin, sum stjórin formliga sjálvur setti. Mentamálaráðið helt, at nevndin móguliga var ógegnum.

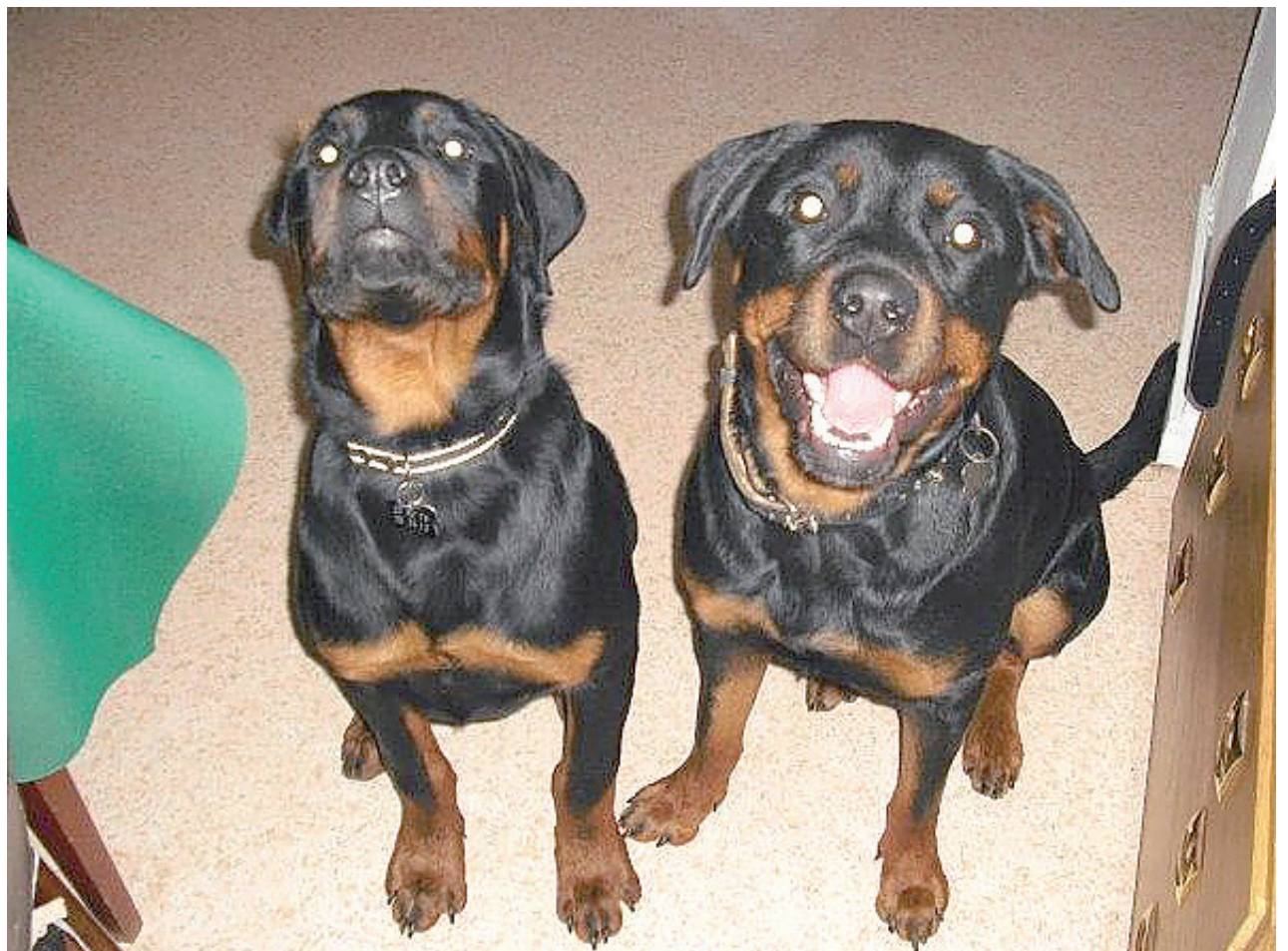
Tí avgjórði Mentamálaráðið at lata setanina av starvinum ganga um aftur, og hesum skuldi nýggi stjórin á skúlanum taka sær av.

Hans Johannes á Brúgv sigur, at hann helt seg hava fingið starvið og byrjaði eisini at undirvísa, men hann hevur ikki fingið løn bæði sum stjóri og lærari hendan mánaðin.

Hann dugir ikki at síggja, hví hann ikki skal kunna vera lærari, tí hann hevur áður undirvíst á skúlanum.

Fakfelag Sjómansskúlalæra í Føroyum heldur fast við, at hann ikki hevur neyðuga førleikan til at undirvísa.

Felagið umboðar ikki allar lærararnar á skúlanum. Lærararnir eru í fyra ymiskum feløgum.

Dagstovrnarnir ræðast hundarnar

Dagstovrnarnir Látipípan og Gjáarlón í Vestmanna hava vent sær til kommununa, tí starvsfólkini tora ikki út longur við børnunum orsakað av tveimum stórum hundum, ið javnan ganga leysir

Randi Jacobsen

Í summar varð ein lítill hundur í Vestmanna álopin og bitin av einum stórum hundi av slagnum rottweilari. Hundurin varð so illa bitin, at hann doyði stutt eftir.

Hóast eigarin, sum hevði tveir slíkar hundar, eftir tilburðin segði, at hon skuldi syrgja fyri at hava hundarnar í kjaftbandi, er tað hent meira enn eina ferð síðan, at hundarnir hava gingið leysir við ongum kjaftbandi.

Fólk eru bangin, tí tey ræðast hundarnar, og dagstovrnarnir Gjáarlón og Látipípan hava klagt til

kommununa. Starvsfólkini siga, at tey ikki longur tora út við børnunum av ótta fyri at mæta teimum stóru hundunum.

Karl A. Olsen, borgarstjóri í Vestmanna vátta, at brøvini eru komin til kommununa, og hann skal í dag hava fund við dagstovnaleiðararnar.

- Kommunan arbeidir við ætlanini um at seta hundafangari, og meira kann kommunan ikki gera, men ein hundafangari er eingin trygd fyri, at hundar ikki ganga leysir, sigur Karl A. Olsen.

Hendingin í summar, tá ið tann lítli hundurin varð

bitin, varð meldað til lögregluna, men tað er ikki hent meira í tí málinum.

Annars letur hundalógin upp fyri, at politiið kann krevja hundar tiknar av.

Tað kann gerast, um ein hundur er tikin upp, og eigarin innan fyri trý samdøgur ikki hevur gjørt vart við seg.

Lögreglan kann eisini áleggja eiganum av hundi, sum ger grannum ónáðir, at beina fyri hundinum, um eigarin ikki syrgir fyri at hava hundin innlæstan.

Hundur, sum áður hevur gjørt skaða, kann verða avlivaður, og grein 6 stk. 3 í hundalógini sigur, at hundur,

sum loypur á, skaðar húsdjór, serliga seyð og lomb, heima og úti í haga, kann verða skotin.

Ólógligir hundar

Rottweilarar eru ólógligir í Føroyum, men teir báðir hundarnir í Vestmanna, komu til landið, áðrenn tað forboðið varð sett.

Karl A. Olsen skilir væl, at fólk ræðast hesar stóru hundarnar, sum eru so sterkir, at teir kunnu bróta seg út. Hinvegin ávarar hann móti órímligari ósing. Tað er hent, at onnur hava meldað, tá ið tey hava møtt hundi, men so hevur tað víst seg at vera ein friðarlíkur hundur.

